

ת"ד 78/12/22 - מדינת ישראל נגד יריב עובדיה ע"י

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 78-12-22 מדינת ישראל נ' עובדיה
תיק חיצוני: 294373/2021

בפני	כבוד השופט שי שלהבת
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	יריב עובדיה ע"י ב"כ עו"ד רן מילמן

החלטה

מונחת לפני בקשת ב"כ הנאשם לקבלת צו להמצאת מסמכים בהתאם לסמכות בית המשפט על פי סעיף 108 חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ) אליה מתנגדת המאשימה.

רקע עובדתי וטענות הצדדים

כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם, מייחס לו מספר עבירות בקשר לאירוע של תאונת דרכים במהלכה פגע בהולכת רגל (להלן: "המעורבת"), שחצתה את הכביש במעבר חציה.

במסגרת בקשתו, עותר ב"כ הנאשם לקבלת תיקה הרפואי של מקופת חולים כללית. זאת תוך ציון שהחומר המבוקש, לא נמצא בחומר החקירה ואינו נחשב חומר חקירה.

בבקשתו מציין ב"כ הנאשם, כי בהתאם לעובדות כתב האישום שהוגש, נחבלה המעורבת חבלה של ממש ונזקקה לטיפול רפואי.

לגישת ב"כ הנאשם, עולה מחומר החקירה כי המעורבת סובלת מבעיות בריאותיות רבות, עברה טיפולים רפואיים ומטופלת באופן קבוע בתרופות. לעמדת ב"כ הנאשם, עולה בבירור כי מצבה הרפואי "גרם למצער פגיעה בכושר שיפוט, בשיקול הדעת שלה, עת חצתה ברשלנותה הגבוהה כביש סואן במעבר חציה, באור אדום, ממש בבחינת "שם נפשו בכפו" (ההדגשה במקור: ש.ש.). לשיטתו, עולה מעובדות כתב האישום רשלנות מוגברת מצידה של המעורבת, רשלנות נטענת זו תעמוד בגרעין המחלוקת בתיק ותיקה הרפואי נדרש לצורך בחינת מצבה הנפשי והבריאותי בעת התאונה.

לעמדת ב"כ הנאשם דינה של בקשתו לידון תחת האכסניה של סעיף 108 לחסד"פ והוא תמך עמדתו זו בפסיקה רלוונטית.

לצורך עריכת האיזון בין דרישתו לזכותה של המעורבת לכבוד ולפרטיות, הציע ב"כ הנאשם צעדים כהשחרת או השמטת

פרטים שאינם נוגעים לבעיות הרפואיות שהוזכרו. כן ביקש ב"כ הנאשם, בהגנותו, כי הבקשה תידון בדלתיים סגורות, לצורך הגנה על כבודה ופרטיותה של המעורבת.

לביסוס טענותיו, צירף ב"כ הנאשם את המסמכים הרפואיים הנמצאים בחומר החקירה, תוך סימון החלקים מהם הסיק את מסקנותיו באשר למצבה הרפואי של המעורבת; הפנה להוראות סעיף 49 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 על פיה נסוג החיסיון הרפואי מקום בו קיימת עדיפות לגילוי ראייה לשם עשיית צדק והציג פסיקה התומכת בבקשתו.

ב"כ המאשימה, גרסה בתגובתה כי המסמכים המבוקשים חוסים תחת חיסיון רפואי ואינם רלוונטיים לנאשם ולמיוחס לו בכתב האישום.

דין

לשונו של סעיף 108 לחסד"פ מכוחו הוגשה הבקשה הנה:

108. בית המשפט רשאי, לבקשת בעל דין או מיזמת בית המשפט, לצוות על עד שהוזמן או על כל אדם אחר להמציא לבית המשפט במועד שיקבע בהזמנה או בצו, אותם מסמכים הנמצאים ברשותו ושפורטו בהזמנה או בצו.

ראשית יצוין כי להבנתי, צודק ב"כ הנאשם בעתירתו לקבלת החומר בהתאם לסעיף 108 לחסד"פ (ולא באמצעות הגשת בקשה בהתאם לסעיף 74 לחסד"פ). זאת לאור קביעת בית המשפט העליון במסגרת **בשפ 8252/13 מדינת ישראל נ' ליאל שיינר**, פ"ד סו(3) 442 (להלן: "עניין שיינר") ולפיה "נקודת המוצא המוצעת על ידינו, ואשר ניתנת לסתירה: כאשר החומר אינו בידי התביעה וכאשר החומר המבוקש נהנה מחסיון (סטטוטורי או פסיקתי), ראוי להעדיף את המסלול של סעיף 108 לחסד"פ, ולו על מנת לאפשר זכות טיעון לצד שעלול להיפגע מחשיפת החומר."

בפרשת שיינר, האמורה התייחס כבוד השופט עמית לסוגיית האיזון שבין זכותו של הנאשם להגנה ובין זכויותיהם של צדדים שלישיים לפרטיות, לרבות בסוגיות של חיסיון רפואי וקבע:

"כאשר יש בחומר המבוקש כדי לפגוע בחסיונות, בזכויות קורבן העבירה ובאינטרסים מוגנים של צדדים שלישיים, נוסחת האיזון היא כי יש להורות על גילוי החומר מקום בו מדובר בחומר חקירה מובהק או שיש יסוד סביר להניח כי החומר יועיל להגנת הנאשם".

בעניינו, לא חולק גם ב"כ הנאשם, על כך שהגיליון הרפואי של המעורבת, עשוי להחיל חומר החוסה תחת זכותה לפרטיות באשר למצבה הרפואי. אין אף חולק כי עיון בחומר החקירה, בדמות מסמכים שהתקבלו מבית החולים בו אושפזה הולכת הרגל לאחר התאונה, מעלה שקיימות נסיבות רפואיות הקשורות למעורבת.

לעניין מהות ה"יסוד הסביר" הנדרש להוכחת הרלוונטיות של החומר המבוקש להגנת הנאשם, נאמר בפרשת שיינר ביחס לדרישת ההגנה במקרה שנדון לקבלת חומר הקשור לטיפולם נפשיים שעברה מתלוננת, בין השאר, כי הנה " בניגוד

לפסיקה שחזרה פעמים אין ספור על כך שלא די בהשערה או ספקולציה של הנאשם, ולא די בתקווה בלבד כי בחומר המבוקש ימצא לסוף מסע דבר מה שעשוי להועיל להגנתו (עניין אלהוזייל; עניין מסארווה... על המשיבים להראות כי מדובר בחומר חקירה מובהק או שקיימת אפשרות סבירה כי יש בחומר להועיל להגנתם. בשלב זה, כאשר בית המשפט טרם שמע את המתלוננת וטרם התרשם ממנה, וכאשר הזיקה בין הטיפול הנפשי שעוברת המתלוננת לבין הטענה להסכמה מצד המתלוננת לא הוברר כלל, אין מקום להיעתר לבקשה.

דוגמא ליישומה של ההלכה שנקבעה בעניין שיינר באופן השולל העברת מסמכים רפואיים ניתן למצוא לדוגמא במסגרת **תפ (י-ם) 72295-01-20 מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 26.4.21). במסגרתה קבע בית משפט השלום כי אין כל אינדיקציה לגבי מצבה הנפשי של מתלוננת והרלוונטיות שלו לאישום.

דוגמא למקרה בו הותר גילוי מסמכים רפואיים מסווג, לאור הרלוונטיות האפשרית שלהם לנסיבותיה של תאונת דרכים, ניתן למצוא בהחלטת בית המשפט המחוזי במסגרת **תפ**

(י-ם) 42328-12-22 יובל מרדכי נ' מדינת ישראל פרקליטות מחוז ירושלים י' ריצ'קר

(פורסם בנבו, 8.2.23). דוגמא להתרת גילויים של מסמכים מסוימים הנוגעים למצב פסיכיאטרי הותרה בהחלטת בית המשפט המחוזי ב**תפ"ח 32423-07-15 מדינת ישראל נ' אבוטבול(עציר)** (פורסם בנבו, 28.12.20) וזאת לאחר שנבחנו מסמכים הנוגעים למצב האמור.

לעניות דעתי, וככל שהצלחתי לרדת לדעתו של ב"כ הנאשם, נובעת הנחתו כי בחומר המתבקש יהיה בכדי לסייע להגנת הנאשם מתוך הסקה לוגית מהמסמכים שהתקבלו בקשר לאישפוזו לאחר התאונה. להבנתי, לא עולה מהחומרים האמורים, כל אינדיקציה לביסוסה של הסברה אותה העלה ב"כ הנאשם בדבר הקשר בין מצבה הרפואי של המעורבת לתאונת הדרכים נשוא המקרה שבפני. אין משמעות הדבר כי סברת ב"כ הנאשם אינה נכונה מניה וביה, אך בשלב זה בו אינה מבוססת, באופן שיראה את הרלוונטיות שלה להגנת הנאשם ויצדיק פגיעה ולו מידתית בזכותה של המעורבת לפרטיות.

ודוק, ככל שבמהלך שמיעת הראיות, יעלה כי קיימת רלוונטיות לגיליון הרפואי של המעורבת ו/או שקיימת אפשרות ממשית שמצבה הנפשי ו/או הרפואי השפיע על התנהלותה בעת התאונה נשוא כתב האישום, יוכל ב"כ הנאשם לשוב ולהעלות את בקשתו.

לאור כל זאת, אין בידי לקבל את הבקשה לקבלת צו להמצאת מסמכים.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשפ"ג, 18 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.

